

videre, og jeg beder blot om, at der maa undes os saa megen Frist, at vi kan faa en lignende Føling med hele Landet.

Jeg er i dette Øjeblik i Føling med samtlige Andelsbankens Filialer rundt om i Landet og de Amtsorganisationer, der er nedsat, men det er klart, at naar der ikke begyndes samtidig ude omkring, kan jeg, som sidder i Centralen, ikke være i Besiddelse af fuldstændige Oplysninger alle Vegne fra; der er Egne, hvor man først er kommet i Gang med Arbejdet i Slutningen af forrige Uge; man har jo ogsaa andet at arbejde paa ude i Landet og kan ikke indkalde til Møde saa hurtigt, som man kan i Byerne. Men Arbejdet er i Gang paa en saadan Maade, at mit Haab om, at det skal lykkes at redde Andelsbanken, er stigende, og hvis jeg i Løbet af rimelig Tid kan faa lige saa stærk Tilslutning fra samtlige Landets Egne, som jeg har faaet fra de Egne, hvor jeg er i Forbindelse med Indskyderne, nærer jeg ikke Tvivl om, at det vil lykkes ogsaa at rejse den sidste Del af Kapitalen; men der skal Ro til, og der skal Velvillie til.

Nu vil man maaske spørge, hvorledes det er muligt, at jeg kan have Tro paa, at det lader sig gøre indenfor en overskuelig Tid at rejse den tilstrækkelige Stemning og dermed den tilstrækkelige Kapital. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte, og det var egentlig det Ord, der stødte mig, at jeg havde holdt en „letsindig“ Tale i Aarhus. Ja, der kan være forskellige Meninger om den Ting, men jeg er i hvert Fald fuldstændig klar over, at den store Forsamling i Aarhus ikke delte det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Syn paa det, for hvis den havde ment, at det var en letsindig Tale, vilde den ikke have valgt mig til Formand for det Arbejde, der skal gøres; saa letsindig var en Forsamling som den i Aarhus neppe. Nej, det, der for mig vilde staa som „letsindigt“, var, om man vilde være gaaet ud fra, at en Bank, der efter de Oplysninger, der den Gang forelaa — og de stod vel den Gang til Troende, der kan være sket Forskydninger siden —, stod med en Aktivmasse paa 160 Mill. Kr. og en Passivmasse paa 163 Mill. Kr. — jeg ved godt, at der er enkelte Punkter ved Siden af —, maatte likvideres; ingen som helst Forret-

ning med et saadant Forhold mellem Aktiver og Passiver er insolvent, og naar man da staar overfor eventuelt at maatte gaa til en Likvidation, som maa antages at ville koste, skal vi sige 10 Mill., skal vi sige 15—20 Mill. — jeg ved det ikke, men at den kommer til at koste adskilligt, derom er alle enige —, saa vilde det „letsindige“ være, om man *ikke* vilde gøre et Forsøg paa i Stedet for at ofre disse Millioner paa Likvidationen at ofre dem paa Andelsbankens Genrejsning.

Det er dette Forsøg, jeg har gjort, og jeg har ingenlunde, hverken paa det ene eller det andet Punkt, foregøglet Folk, at vi kunde genaabne Banken, naar blot vi fik de 20 pCt. af Indskudskapitalen overført til at være Grundkapital. Det er jo soleklart, at man ikke kan genrejse Banken med Penge, der allerede er anbragt i den; saa dum er jeg ikke. at jeg tror paa det, men jeg ved paa den anden Side, at hvis man faar en Aktivmasse af, skal vi sige 15 Mill. Kr. udover det, som faktisk er forbrugt, er det ikke uden Værdi i det Øjeblik, der bliver Tale om at skaffe mere Kapital eller Kredit, og i alt Fald ved jeg, at det vilde være af uhyre Betydning for Rejsningen af den Kapital, vi haaber at kunne fremskaffe ved Siden af gennem privat Tegning, og at det er ganske nødvendigt at skaffe en saadan, er ikke en eneste af os i Tvivl om.

Men hvordan kan jeg altsaa tro paa Muligheden af det? Jo, selve dette Faktum, at jeg staar i Forbindelse med den store Masse af Sparere, større, end nogen anden staar i Forbindelse med, selv om det ikke endnu er dem alle, viser, at der er en Sangbund for vore Bestræbelser, som man tidligere, da man søgte at faa tegnet Kapital, ikke har fundet. Det er muligt eller sandsynligt, at den ikke var skabt den Gang; det skal jeg villigt indrømme, men det vil jeg under ingen Omstændigheder lægge den tidligere, den saakaldte „nye“ Bestyrelse til Last, thi det er min Tro, at først efter Bankens Lukning er det gaaet op for Folk, hvilke Realiteter der skjuler sig bagved denne, hvad det vil sige for dem, at denne Bank bliver lukket, og det er derfor min Tro, at den Sangbund, der nu er til Stede over store Dele af Landet, overhovedet ikke eksisterede, den Gang